

شلاق سرمایه بر پیکر طبقه کارگر

صدای انترناسیونالیستی

E-mail: internationalist.voice@gmail.com

Homepage: www.internationalist.tk

تلگرام: <https://t.me/intvoice>

بورژوازی اسلامی ۶ آبان ۱۳۹۹ حکم شلاق کارگر اخراجی پارس خودرو، داود رفیعی را به جرم توهین به وزیر کار اجراء گذاشت. داود رفیعی در اعتراض به اخراج خود از کار، با در دست داشتن پلاکاردهایی علیه وزیر وقت کار در مقابل وزارت کار تحصن کرده بود که با برخورد ماموران انتظامی روبرو شده بود. این اولین بار نیست که بورژوازی اسلامی اعتراض کارگران را با شلاق پاسخ میدهد. اخیرا طالب مقدم کارگر بازنشسته شرکت واحد بخاطر اعتراضات کارگری ضربات تازیانه را بر پیکر خود لمس کرد، قبل از آن نیز کارگران اعتصابی معدن طلای آق دره هر کدام صد ضربه شلاق متحمل شده بودند.

واقعیت این است که بحران سرمایه داری عوارض خود را در سرمایه داری پیرامونی وحشیانه تر و غیر انسانی تر از سرمایه داری متروپل نشان میدهد. ورشکستگی صنایع، بیکاریهای گسترده، دستمزدهای زیر خط فقر، تورم لجام گسیخته و دهها معضل دیگر پنجهٔ اختاپوسی خود را بر طبقه کارگر انداخته است و بورژوازی جنایتکار اسلامی هر گونه اعتراض کارگری را با سرکوب و توحش پاسخ میدهد. سرکوب، زندان، شلاق و امنیتی کردن محیط کار و جامعه بیانگر تقابل اجتماعی، دو طبقه اجتماعی، طبقه کارگر و بورژوازی است که در آن بورژوازی به شلاق برای به سکوت کشاندن کارگران متوسل میشود.

بورژوازی اسلامی ضربات شلاق را نه بر پیکر یک کارگر بلکه بر پیکر کل طبقه کارگر فرود آورد و طبقه کارگر باید بعنوان یک طبقه اجتماعی جلوی این توحش بایستد. اینکه جنایتکاران بورژوازی احساس قدرت میکنند و جرات میکنند تازیانه خود را بر پیکر طبقه کارگر بارها و بارها فرود آورند بیانگر تدافعی بودن مبارزه طبقاتی در شرایط کنونی است.

توحش بورژوازی اسلامی را نه با اعتراضات فردی، نه با حمایت های کاغذی اتحادیه های ضد کارگری کشورهای غربی، نه با کشاندن موضوع به مجامع قانونی و بین المللی بلکه تنها با اتکا به قدرت طبقاتی خود طبقه کارگر میتواند پاسخ داد. تنها اعتراض واقعی به توحش بورژوازی اسلامی، تشدید مبارزه طبقاتی است. طبقه کارگر ایران بعنوان گردانی از طبقه کارگر جهانی، متمرکز ترین و با تجربه ترین طبقه کارگر خاورمیانه را دارد که در حافظهٔ تاریخی خود نبردهای درخشانی را بخصوص در سالهای ۱۳۵۸ - ۱۳۵۶ به ثبت رسانده است.

کارگران قدرت لایزالی دارند اگر متحد شوند و به شکل یک طبقه اجتماعی در حوادث اجتماعی ظاهر شوند، قادر به انجام کارهای خارق العاده ای هستند. یکی از صحنه های دیدنی و جالب قدرت کارگران ۳ آذر ۱۳۹۷ در خیابان نادری اهواز بود. پلیس ضد شورش سرمایه با آن همه تجهیزات در مقابل سیل خروشان و متحدانه کارگران فولاد از هم پاشید و پلیس ضد شورش مجبور به فرار شد و کارگران با گامهای استوار به پیش رفتند. چه زیبا بود، دیدن صحنه فرار پلیس ضد شورش از مقابل کارگران معترض.

تا بردگی مزدی هست، تا نظام سرمایه داری هست، شلاق، تازیانه در انتظار طبقه ما، در انتظار بردگان مزدی خواهد بود. تشدید مبارزه طبقاتی تنها افقی است که پیش روی طبقه ما قرار دارد. چرا که همین شبح مبارزه طبقاتی است که بورژوازی بیش از هر چیزی از آن وحشت دارد، بخاطر آن که مبارزه طبقاتی در روند تکاملی خود منجر به انهدام انقلابی نظام سرمایه داری خواهد شد. باید این نظام بربر و کثیف سرمایه داری را از طریق انقلاب کمونیستی به زیاله دان تاریخ افکند، به عمر ننگین آن پایان داد و جامعه کمونیستی، جامعه ای که در آن از تولید کالائی، از سود و از استثمار انسان از انسان خبری نیست بنیان نهاد. ما چیزی برای از دست دادن نداریم جز زنجیرهایمان و جهانی که بدست می آوریم!

فیروز اکبری

۹ آذر ۱۳۹۹